

Bir zamanlar GALİP KOCAMAN Vardı

GALİP KOCAMAN

1958-2018

“ Benim asker oğlu olmam, babamın yokluklar içerisinde 6 kişiyi yetiştirmesi bana birçok değerleri kattı.

En ufak şeyin ne denli değerli olduğunu öğreten bir babanın oğluyum. Bu memleketin nasıl kazanıldığını öğretti ve anlattı bana babam. Çocuklarıma doğru gelecek şeyler bırakmak istiyorum. Bir zamanlar Galip Kocaman vardı denilsin diye güzel şeyler yaptığıma ve yapmaya çalıştığıma inanıyorum.

Kendimi kendime ispatladım,
İnsan isteyince önce hayal ediyor sonra isteyince ve çalışınca oluyor. ”

SERHAD ARTVİN Gazetesi (2 Haziran 2012)

13 Ocak 2018

Bu yazıyı okuyanların tanıdığı kocaman bir gövde ve yürek bugün toprakla buluştu.Galip Kocaman -Arhavi’li Galip Kocaman .Karadenizli olmasının tüm özelliklerini taşıyan ve öyle de yaşayan biriydi. Mekanı cennet olur inşallah.

Son dönemde Ankara’daki arkadaşlarımızı ebediyete uğurlarken Karşıyaka Camisinin avlusunda “bu son insani görevi bütün kalbiyle yapmak için koşup gelen” bir Galip olurdu her zaman.Bugün o avluda yine ilk onu aradım. Hastalığından haberim olmamış bu nedenle de onun yokluğuna ansızın yakalanmıştım. Bu kez yoktu.

Bugün o yoktu ama o Kocaman’ı uğurlamaya gelen dostları arkadaşları doldurmuştu aynı caminin avlusunu .

Kocaman bir veda ile uğurlandı ..

Daha çok yazmak onu tanıyanlar için gereksiz. Tanımayanlar için de sadece 2012 yılındaki bir röportajından alıntı yapacağım şu cümleleri yazıp sonra sözü ona bırakacağım ;

Bu memleket gibi hiçbir memleketin olmadığını öğrendik .Herşeyin insan odaklı olduğunu altında insan olduğunu öğrendik. Bilgilerini mezara götürmek değil insanlara aktarmak, çocuğuna çalışıklarına aktarmak önemlidir. Önce kalite.

-“Bir zamanlar Galip Kocaman vardı denilsin diye güzel şeyler yaptığıma ve yapmaya çalıştığıma inanıyorum.”

-Ben de inanıyorum Sevgili Galip, Ben de inanıyorum .Yürekli yaşadın, çalışkan yaşadın ve değerlerinle yaşadın. Güzel şeyler yaptın. Çocuklarına da seninle gurur duyacakları çok şey bıraktın.

Nurlar içinde yat ,rahat uyu,

Dursun Yıldız

İşine Aşık, Sürekli Çalışan Bir Müteahhit: GALİP KOCAMAN

Farklı bir kişilik, çalışkan bir isim, işine ve eşine aşık bir adam. Müteahhit mesleğini onca kötü yapana nazire yaparcasına işini en iyi yapanlardan olan kişi. Titiz, çalışkan, üretken, idealist, geleceği gören ve iş bitiren bir adam. Aslında bu özelliklerinin bir çoğunu babasından almış. Aldığı bu terbiyeyi de iş hayatında pekiştirince başarılı bir müteahhit olmuş. Artvin’de dahi bir çok başarılı çalışmaya imza atan Galip Kocaman’dan bahsediyoruz. Hayatta en önemli emellerinden biri mesleğini en iyi şekilde temsil etmek olan Galip Kocaman’ın bir başka önemli hedefi ise çocuklarına iyi bir isim bırakmak ve onların seçtikleri meslekleri en iyi yapan insanlar olarak görmek. Daha fazla söze ne hacet diyerek bu keyifli röportajı sizlerle paylaşıyoruz.

Bize kısaca kendinizden bahseder misiniz?

5-1-1958 Sivas doğumluyum. Babam astsubay olduğu için orada doğdum. Aslen Artvin Arhaviliyim. İlkokulu babamın memuriyetinden dolayı Kandıra da, Ortaokulu Isparta’da, liseyi Ankara’da, üniversiteyi ise Yıldız Üniversitesi İnşaat mühendisliği bölümünü tamamladım. Hep ilginç projelerde çalıştım. Ankara’ya ilk su getirme projesinde o zamanlar yeni yeni yapılan tünelcilik projesinde, daha sonra Urfa tüneli şantiye müdür yardımcılığı yaptım. Burada bir özel sektör firmasında çalıştım. Meclis personel lojmanları personel müdürlüğü yaptım. Daha sonra kendi firmamı kurdum. 1990 yılında. O günden bugüne genelde devlet ihalelerine girdim. Okul yurt, hastane, baraj, yol, Türkiye’de Futbol sahaları, ve yine Türkiye’de ilk olan Yusufeli kano pistini yaptım. Bu işi birkaç ay önce Yusufeli ilçesinde tamamladım. Yurt dışında Ukrayna’da atom santraline soğutma suyu barajı yaptık. Kazakistan’ da 280 dairesel konut yaptım. Türkmenistan’da Türkmen Başının petrol istasyonunu yaptık. Devam eden işlerimizden Etimesgut belediyesi yarı olimpik yüzme havuzu, sosyal ve kültür merkezi inşaatı yapıyoruz. Yüzme havuzu bowling, bilardo salonu, fitnis güzellik salonu, kafeterya, kütüphane, Türk hamamı, sauna ve düğün salonu var. Kısa sürede bitirip teslim edeceğiz inşallah.

İş hayatında başarılı olmak için her daim işinin başında olman gerekir İş hayatına nasıl atıldınız?

Ben devlet dairesinde başladığımda bir saat sürdü. Baktım bana göre değil hemen ayrıldım. 20-30 yıl aynı şeyleri yapacaksın. Gençliğin verdiği bir şey. İş hayatına 7 yaşında simitçilikle başladım. Öğleden sonra bayındırlık bakanlığında dilekçemi verip çıktım. Kamunun bana göre olmadığını ve özel sektörde daha başarılı olabileceğimi düşündüm. Ben özel sektörde çalışırken ülkede ilk tünel inşaatında (Pavrat makinesini ben kullandım.) İlk beton santralini kullananlardan, ilk beton pompası kuran ve bunu çalıştırırken ekip kuran kişilerdenim. Hep örnek olmak, üretmek, bir şeyleri eser olarak ortaya koymayı seviyorum. Titizim ve işimin başındayım. Yaptığım işi seviyor, zevk alıyorum ve kendi mesleğimi doktorluk gibi görüyorum. Nasıl ki doktor bilerek bir insanın sağlığı ile oynamaz, ameliyatını titizlikle yapar bende mesleğimin gereklerini yerine getirmemeyi, para kazanmayı ön plana koymayı mesleğime ihanet gibi görüyorum. İnşaat hatasını görüyorum. Gördüğümde onu biran önce düzeltmeyi düşünürüm ve hataya mesleğimde yer olduğuna inanmıyorum. İzmit Yahya Kaptan Emlak Bankası Konutlarının şantiye şefiydim ve burada deprem olduğunda bir tek çizik bile olmadı. Devlet dairesi insanı uyuşturan, sabah olsun kalkalım akşam olsun ve 20 yıl geçsin emekli olayım düşüncesi yok bende. Bu açıdan seçtiğim yolda mutluyum.

Bir zamanlar Galip Kocaman vardı desinler istiyorum

54 yaşındasınız ve halen işinize aşık bir insansınız. Bunu neye borçlusunuz?

Ekip çalışmasını seviyorum. Bu hayatı seviyorum. 90 yaşında olsam yine çalışırım. Bir çok firmada birlikte çalıştığım insanlar gittikleri firmalarda ömürlük olabiliyorlar. Bizimle çalışmanın ne olduğunu görüyorlar ve iyi eğitim almış oluyorlar. Benim asker oğlu olmam, babamın yokluklar içerisinde 6 kişiyi yetiştirmesi bana birçok değerleri kattı. En ufak şeyin ne denli değerli olduğunu öğreten bir babanın oğluyum. Bu memleketin nasıl kazanıldığını öğretti ve anlattı bana babam. Bizde çocuklarımıza doğru gelecek

şeyler bırakmak istiyorum. Bir zamanlar Galip Kocaman vardı denilsin diye güzel şeyler yaptığıma ve yapmaya çalıştığıma inanıyorum. Kendimi kendime ispatladım. İnsan isteyince önce hayal sonra isteyince ve çalışınca oluyor. Bende azim, kararlılık, zamanı çok iyi kullanmak lazım. Malzemeyi çok iyi kullanmak. Malzemeyi iyi kullanmak, hain olmamak. Bu memleket gibi hiçbir memleketin olmadığını öğrendik. Herşeyin insan odaklı olduğunu altında insan olduğunu öğrendik. Bilgelerini mezara götürmek değil insanlara aktarmak, çocuğuna çalışıklarına aktarmak önemlidir. Önce kalite.

**Herkesin müteahhit olduğu bir ülkede yaşıyoruz
Müteahhitlik sektörünü nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu işin ülkemizde layığıyla yapıldığını düşünüyor musunuz?**

Sektöre bakınca inanmıyorum, doğrular yapılmıyor. İnşaat mühendisliğim ve mesleğimi yapıyorum. Müteahhiti topluma yerleştirdiler. Tarlasını satan, avukatı, eczacı, traktörünü satan müteahhitlik yapıyor. Bu yüzden mutlaka ben doğru yapmak zorundayım. Ben mühendisim, eczacılık yapamam ve bu benim işim ve mesleğim. Ben yarışırken oradan buradan mühendisleri ortak olup bu işten hiç anlamayan insanlarla mücadele etmek zorunda kalıyorum. Biz bu işi yaparken çektiğimiz sıkıntıları anlatacağımız insanlar oldu. Bakanlar falan ancak müteahhitlik sektörü hiçbir şekilde el atılıp düzeltilmedi. Son zamanlarda bir şeyler yapılıyor gibi gözüküyor; ancak her şeyin yenilenmesi gerekiyor. Özü doktor meselesi gibi ihanet edemeyeceğim diplomam var. Ben buradan ömür boyu bu meslekten ekmek yemek istiyorum. Müteahhitlik herkesin yaptığı iş olmasına rağmen saygı duyuyorum. Bir çok

şeyin düzeltilmesi gerekiyor. Yapılabilir. Ama yapılmıyor. El atılmıyor. Mesleği kötüleyen bu. Paranın en çok döndüğü sektör. Bin beşyüz adet malzemeyi ilgilendiren sektördeyiz. Ne kadar sulandırırırsanız o kadar kar marjının yükseltildiği sektör. Son zamanlarda iyi girişimler ve gelişmeler var. Düzelecek diye düşünüyorum. Bilinçli toplumlar her şeyi daha rahat alıyor. Japonya iyi bir örnek. Bize de örnek olmalı. Okuyarak olmuyor, bazı şeyler görerek olur. Ben sırf biz nerede yanlış yapıyoruz diye bu ülkeye gideceğim....

Israr, başarmak, kafama koyduğumu yapmak İş hayatında başarıların sırrı nedir?

Israr, başarmak, kafama koyduğumu yapmak. Çok iyi örnek olduğum çocuklarıma. İki kız çocuğum var. Genç olmalarına rağmen arkadaşları ve hocaları bile çok beğenirler. Korkuyla değil bir çok şey sevgiyle çözülür. İşini sevecen, çalışanını sevecen, memleketini sevecen. Sevgisiz yapılmaz.

Şövenist bir Karadenizliyim. Yedek subaylığında Samsun'dan Artvin'e kadardı bölüğe seçtiğim askerler. Bir seferinde çadır hapsi yedim bu sebepten dolayı. Sırtımı dönemeyeceğim kimseyle çalışmam, dedim savunmamda. Doğasını, yeşilini, yağmurunu, denizini seviyorum. Köyümü seviyorum. Artvinliyi özellikle seviyorum. Doğruluğu düzgünlüğü bana öğretmenim öğretti. Mustafa Turan isimli bir öğretmendi. Yaşıyorsa Allah uzun ömür versin. Vefat etti ise toprağı bol, mekanı cennet olsun. Oğlu ile yan yanayız çocuğuna hiçbir şekilde öncelik tanımadı. Bir baba olarak hissi davranıp asla taraf tutmadı. Oğlu beni geçtiği dönemde bile yanlışa dönmeyeyim, hırsını kaybetmesin diye beni tercih etmiştir, okuldaki başarı yarışında. Yusufelili olan öğretmenim bana insana bakışı, hayata bakışımızı öğretti. Vatan sevgisini, çevre sevgisini, paylaşmayı, dürüst ve doğru olmayı, yerli malı kullanmayı, hırsızlık

yapmamayı anlattı. O dönemdeki öğretmenler hep böyleydi. Biz o yüzden kısa zamanda çok yol bu yüzden kazandık. Şimdi bu yok.

Artvin hiçbir yaşam korkusu yaşanmadığı yerdır

Benim Artvin sevgim öğretmenimle başlar. Bizim insanların uyumlu, sevecen, dost arkadaş komşu olmaları. Derdini anlatabileceğin insanlar. Hiçbir yaşam korkusu yaşamayacağıın yerdır. Her noktası böyledir. Birçok yerinde iş yaptım özenerek hata yapmamaya çalışarak doğruları yaparak iş yaptım. Oraya gelenler hep dostluk gösterdiler. Yardımcı oldular. Artvin'e sevmemek gibi bir şey düşünemiyorum.

Artvin'in yetiştirdiği kişiler hizmet için arzulu olmalı İyi bir Artvinlisiniz! Artvin'de sizce ne eksiktir?

Artvin Artvinlilerin elinde değil. Kınamak amacıyla söylemiyorum ama dışarıdan gelenler Artvin'in doğasını anlamıyorlar. Eğitim bozuldu. Yüzde 99 ile övünen Artvin eğitimde gerilerde kaldı. Günün gelişen koşullarına göre yaşam sağlanmadı Artvin'de. Oradan kendine rant edinen bir sürü insanlar, mesleğinde büyüyenleri görüyorum; ama Artvin'e kazandırdıkları hiçbir şey yok. Burada son dönemlerde tanıdığım ve tanımaktan onur ve gurur duyduğum bir insandan bahsetmek istiyorum. Gençlik ve Spor Genel Müdür Yardımcısı hemşerimiz Mehmet Kocatepe. Onu görünce, onun azmini ve Artvin'e hizmet aşkını görünce inanın onu görünce herkesin, ilimizin yetiştirdiği, Artvinliyim diyen herkesin öyle olmasını istiyorum.

Bakın öğretmen atanıyor gelip geçici oluyor. Memur atanıyor bu kayalıkta ben ne yapacağım deyip büyük şehre dönmeye çalışıyor. Bürokrati doğru çalışmaz ve sistemi doğru işletmez ise nasıl büyüyebilir ki. Herkes Artvin'i sıçrama tahtası görüyor. Bu yanlış.

Artvin'de her şey var, sadece işlemek lazım. Çok küçük bir alanda her şey var. Urfa'da yaşayan sadece ovayı biliyor. Ankara'da yaşayan yeşili bizden tanıdı. Ankara'ya ilk geldiğimizde ağaçlık bir alan gördük. Babam dedi ki orada mutlaka Artvinliler var, dedi. Gittik ki Artvinlilere ait bir mahalle. Artvin'i Artvin'i bilenler yönetmeli.

Artvinli istemeyi bilmiyor!

Artvinli devletten yeterince katkı alabiliyor mu? Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Artvinlinin kızdığım tarafı istemeyi bilmiyor. Doğuda bakıyorsun hak etmedikleri 10 şey istiyorlar ama beşini vermeyenlerde mutlu, bir yerine beş alanlarda mutlu. Yaşamın her günü kullanılıyorsa yatırıma bile ilimizde karşı çıkılıyor. Benim ilçem Arhavi'de bir devlet okulu dahi yok. Okulları bile yörenin zenginleri yapmış. 1983 yılında ben Urfa'ya gittim. Neler yapıldı neler oraya. Yol yapıldı diye biz Türkiye'nin ekonomisini sanki Samsun-Sarp yolu batırdı diye lanse ettiler. Bu yolun ne kadar yararlı olduğunu herkes gördü. Emeği geçen herkese helal olsun. Artvin'e bu yol sayesinde yeni ulaşıldı. Sahilden Artvin'e kandırmaca yol ile gidiyorsunuz ve sıkıntı yaşıyorsunuz. Tünel yapılıyor. Bakanlarımız sağolsun. Tünelden sonra bir şeyler olacaktaki gelişecek diye düşünüyoruz. Artvin'den milletvekili ve bakan çıkınca oluyor. Dışarıdan olunca olmuyor.

Artvin dışarıda nasıl biliniyor? Artvin'de turizm nasıl gelişir?

Yeni yeni tanınıyor. Turizm'de Karagölü bile yeni yeni tanıyor. Gören herkes imreniyor. Dışarıdaki Artvinlilerde Artvin'in böyle kalmasını istiyorlar. Biz tanıtınca bize kızıyorlar. Birileri oraya gittiğinde o yöredeki insanlar kazanacak. Doğayı kirletmeyelim, rezil etmeyelim ama açalım biraz. Güzellikleri sunalım. Dışarıdakilerin destek olması lazım. İnternet ortamından sürekli ben tanıtıyorum. Facede Japonya'daki arkadaşlarım dahi buralar gerçek mi diye soruyorlar. Bizler sadece dışarıda yaşayanları değil orada yaşayanları düşünmemiz lazım. Ben Artvinlilerin zeka seviyesinin çok yüksek olduğunu düşünüyorum. Doğru kullandıklarına inanıyorum. Yokluk içerisinde yetişenlerin bazen zekasını kötü şekilde kullanabilirler bu noktada bizlerin destek olması gerekiyor. Göçü durdurmak lazım. Bursa tutkusu Artvin'i boşaltıyor. Barajlarda mecburi boşalttırdı. O yüzden ilimiz için önemli çalışmalar şart.

SERHAT ARTVIN GAZETESİ 2 Haziran 2012.

<http://serhadartvin.com/?page=haber&file=detay&id=346>www.kocamaninsaat.com